

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ

อำเภอียี่งอ จังหวัดนราธิวาส

โทร/โทรสาร ๐-๗๓๖๔-๐๐๓๐

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๖ (๑) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖(๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยนำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้นรวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้นำไปสู่การปฏิบัติสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารต้องการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐) ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนาตำบลตะปอเยาะอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ

อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

โทร/โทรสาร ๐-๗๓๖๔-๐๐๓๐

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๕
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับมหภาค	๑๖
ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๖ - ๔๔
ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๕ - ๕๙
การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๖๐ - ๖๒
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๖๓
ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๖๓
แบบ ผ.๐๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๖๔ - ๖๖
แบบ ผ.๐๑/๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน	๖๗
แบบ ผ.๐๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๖๘ - ๑๒๓
แบบ ผ.๐๒/๑ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๑๒๔- ๑๓๐
ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน	
แบบ ผ.๐๒/๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพของ อปท.	๑๓๑ - ๑๓๓
ที่ใช้สำหรับการประสานงานแผนพัฒนาท้องถิ่น	
แบบ ผ.๐๓ บัญชีครุภัณฑ์	๑๓๔ - ๑๓๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
การติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๓๗ - ๑๓๘
การติดตามประเมินโครงการ	๑๓๘
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๓๘ - ๑๓๙
ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๓๙ - ๑๔๐

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

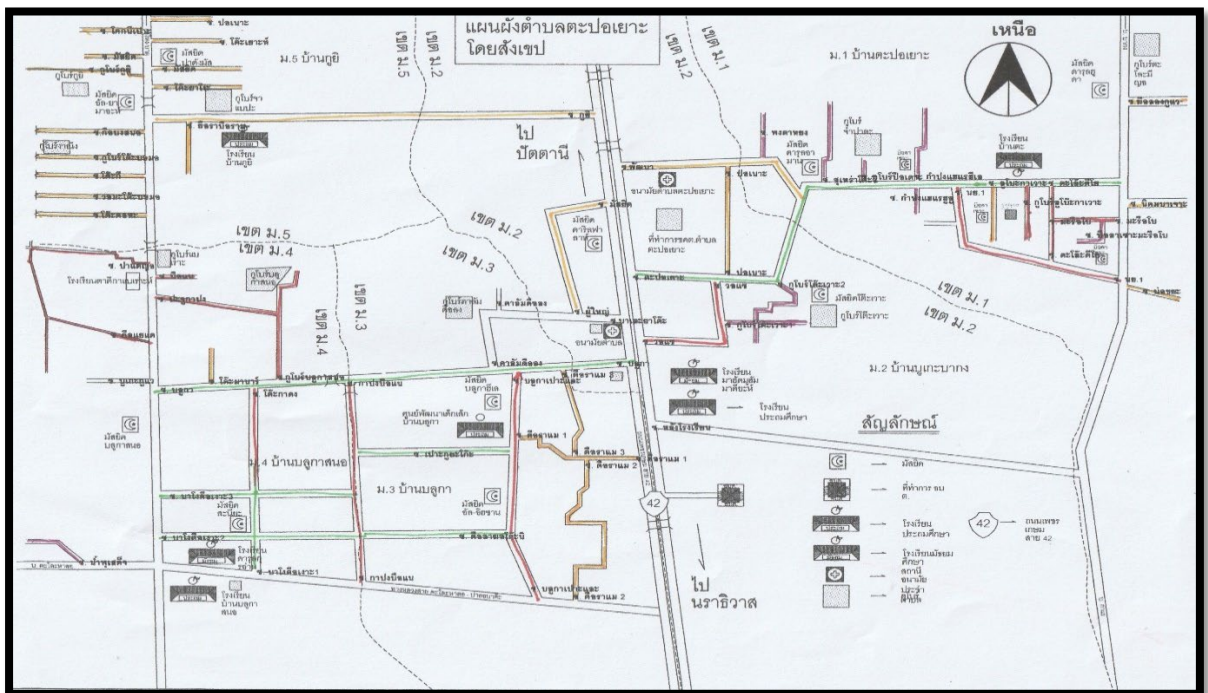
ประวัติความเป็นมา คำว่าตะปอเยาะ เป็นภาษาถิ่น แปลว่า ต้นไม้ชนิดหนึ่ง ผลมีหนามคล้ายขนุน ผลโตขนาดเท่าส้มโอ รับประทานได้ มีรสเปรี้ยวอมหวาน กล่าวกันว่าเมื่อสมัยก่อนมีต้นตะปอเยาะขนาดใหญ่ อยู่ที่หมู่ที่ ๑ บ้านตะปอเยาะ มีราษฎรอพยพเข้ามาอาศัยตั้งแต่สมัยใดไม่ปรากฏหลักฐาน แต่จากการสันนิษฐาน ประมาณ ๑๐๐ ปี ทางราชการรวมเอา ๕ หมู่บ้าน คือบ้านตะปอเยาะ บ้านบุเกะบาง บ้านบลูกาสนอ บ้านบลูกาและบ้านกุย ตั้งเป็นตำบลใช้ชื่อว่า ตำบลตะปอเยาะ และได้จัดตั้งเป็นสภาตำบลเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ ตามประกาศสงราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๓๐ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ภาษาที่ใช้ ส่วนใหญ่จะเป็นภาษามลายู ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ และการติดต่อสัมพันธ์กับชาวมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน ในปัจจุบันชาวไทยมุสลิมได้เริ่มนิยมใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น และมากกว่าร้อยละ ๕๐ สำหรับชายไทยมุสลิมจำเป็นต้องเรียนรู้คำกริยาหรือวลี เพื่อใช้ในการประกอบศาสนกิจประจำวัน จึงสามารถอ่านและเขียนภาษาอาหรับได้เป็นอย่างดี

พื้นที่/อาณาเขต ตำบลตะปอเยาะมีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๓๔.๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๑,๔๖๘.๗๕ ไร่มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลลูโบะสาวอ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลลูโบะบือซา อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลโคกเคียน อำเภอมือเมือง จังหวัดนราธิวาส
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลสุวาริ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

แผนที่ตั้งตำบลตะปอเยาะ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ลาดเทจากทิศตะวันตกสู่ตะวันออก ซึ่งค่อยๆ ลาดเทลงเป็นที่ราบลุ่ม โดยเริ่มจากพื้นที่ภูเขาในหมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕ สู่หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๒ สภาพดินเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การเพาะปลูก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๒ ฤดู คือฤดูร้อนกับฤดูฝน โดยฤดูร้อนจะเริ่มเดือนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน และฤดูฝนจะเริ่มในช่วงเดือนพฤษภาคม - มกราคม จะเริ่มมีฝนตกหนักติดต่อกันไปถึงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม โดยจะมีฝนตกหนักในเดือนพฤศจิกายน

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลักษณะดินร่วนเหมาะแก่การเพาะปลูกสวนผลไม้ ปลูกยางพาราและทำนาข้าว ส่วนที่ดินแกวบ้านตะโละมิญอ มีลักษณะเป็นดินพรุเหมาะแก่การปลูกปาล์มเนื้อที่ประมาณ ๒๕๐ไร่ และประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นประกอบการทางการเกษตร โดยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบริเวณรอบนอกมีการทำสวนผลไม้ ทำนาและสวนยางพาราในเขตเทือกเขาบูโด-สุไหงปาดี

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลตะปอเยาะ มีหมู่บ้านทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน (อยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะทั้งหมด) ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านตะปอเยาะ	มีนายนูเซ็ง เจ๊ะเตะ	ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านบูเกะบาง	มีนายฮาซัน เซ็ง	ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านบลูกา	มีนายสุชาติ ตือรามะ	ตำแหน่งกำนัน
หมู่ที่ ๔ บ้านบลูกาสนอ	มีนายเจ๊ะมิง ลีมาอะ	ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านกุย	มีนายมะรอโซ ฟิริซี	ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ตำบลตะปอเยาะมีจำนวน ๕ หมู่บ้าน ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ ครั้งล่าสุด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔

- จำนวนผู้สิทธิเลือกตั้ง ปี ๒๕๕๕ คือ ๕,๗๒๒ คน
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ปี ๒๕๕๕ คือ ๔,๕๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๐๘
- จำนวนผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๐
- จำนวน บัตรเสีย ๙๒ บัตร คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๓

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนผู้มีสิทธิ ปี ๒๕๕๕	จำนวน ผู้มาใช้สิทธิ	คิดเป็น ร้อยละ	บัตรเสีย	คิดเป็น ร้อยละ	บัตรไม่ ประสงค์ฯ	คิดเป็น ร้อยละ
๑	บ้านตะโปเมาะ	๑,๑๔๗	๘๙๒	๗๗.๗๗	๑๗	๑.๙๑	๓	๐.๓๔
๒	บ้านบุเกะบากง	๑,๐๐๘	๗๙๔	๗๘.๗๗	๑๖	๒.๐๒	๕	๐.๖๓
๓	บ้านบลูกา	๑,๐๕๗	๘๗๖	๘๒.๘๘	๒๕	๒.๘๕	๓	๐.๓๔
๔	บ้านบลูกาสนอ	๑๕๒๐	๑,๑๙๘	๗๘.๘๒	๒๐	๑.๖๗	๒	๐.๑๗
๕	บ้านกูยิ	๙๙๐	๗๖๕	๗๗.๒๗	๑๔	๑.๘๓	๑	๐.๑๓
รวม		๕,๗๒๒	๔,๕๒๕	๗๙.๐๘	๙๒	๒.๐๓	๑๔	๐.๓๐

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (เปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

องค์การบริหารส่วนตำบลตะโปเมาะ มีประชากรทั้งสิ้น ๙,๖๑๙ คน แยกเป็นชาย ๔,๗๒๐ คน หญิง ๔,๘๙๙ คน มีจำนวนครัวเรือน ๒,๑๑๕ ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนราษฎร (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านตะโปเมาะ	๔๐๗	๘๘๐	๙๖๙	๑,๘๔๙
๒	บ้านบุเกะบากง	๔๕๓	๘๑๕	๙๓๘	๑,๗๕๓
๓	บ้านบลูกา	๓๗๒	๙๓๖	๙๔๗	๑,๘๘๓
๔	บ้านบลูกาสนอ	๕๒๓	๑,๒๘๙	๑,๒๓๗	๒,๕๒๖
๕	บ้านกูยิ	๓๕๙	๘๐๐	๘๐๘	๑,๖๐๘
	บ้านเลขที่ ๐	๑	-	๑	๑
รวม		๒,๑๑๕	๔,๗๒๐	๔,๘๙๙	๙,๖๑๙

(ข้อมูลทะเบียนราษฎร สิงหาคม ๒๕๖๔)

ก) จำนวนสถาบันการศึกษา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะเยาะ

	ชื่อโรงเรียน	ผู้บริหาร / ผู้รับใบอนุญาต	ห้องเรียน	จำนวนบุคลากร			จำนวนนักเรียน		
				ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ระดับปฐมวัย ๑ แห่ง									
๑	ศพด.บ้านบลูกา	นายอาหะมะ วายะ	๒	-	๔	๔	๒๕	๒๐	๔๕
๒	ศดม.ดาร์ลุอามาน	นายต่วนหะ ต่วนกะจี	๓	-	๔	๔	๑๗	๒๕	๔๒
ระดับประถมศึกษา ๔ แห่ง									
๑	โรงเรียนบ้านตะโละมิญอ	นายอัมตาน เบ็ญยูโซพ	๙	๕	๙	๑๕	๑๐๐	๑๐๒	๒๓๓
๒	โรงเรียนบ้านบูเกะบาง	นายเสรีพงษ์ คงสา	๑๖	๑๐	๒๕	๑๕	๑๙๕	๒๐๐	๓๙๕
๓	โรงเรียนบ้านบลูกสนอ	นายมงคล ชมดีวัง	๙	๘	๑๓	๒๑	๑๑๘	๙๒	๒๑๐
๔	โรงเรียนบ้านกูยิ	นางสาวนุรฮายาดี หามิ	๙	๗	๑๐	๑๗	๕๖	๖๓	๑๑๙
ระดับมัธยมศึกษา ๒ แห่ง									
๑	ร.ร.มาฮัดมุฮัมมาดีนียะห์	นายอับดุลมูตอลีบ ดอรอแม	๙	๘	๘	๑๖	๑๖๐	๑๓๗	๒๙๗
๒	ร.ร.ดาร์ลุกูวานิลการิม	นายอับดุลเราะห์มานอับดุลสมัด	๑๒	๑๗	๑๙	๕๗	๘๐	๗๙	๑๕๙
	รวมทั้งหมด		๘๓	๘๓	๕๙	๑๐๓	๑๖๒	๙๐๒	๘๕๙

(ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒)

ระดับการศึกษาตาดีดา (ฝ่ายศาสนา) ปีการศึกษา ๒๕๖๐

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อผู้บริหาร	หมู่	ปีดำเนินการ	จำนวนครู			จำนวน		
					ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	โรงเรียนดาร์ลุอามาน	นายต่วนหะ ต่วนกะจี	๑	๒๕๕๓	๕	๓	๘	๔๐	๔๐	๘๐
๒	โรงเรียนดาร์ลุฮุดา	นายปือราเฮง สามะแต	๑	๒๕๕๕	๓	๔	๗	๕๕	๖๘	๑๒๓
๓	โรงเรียนดาร์ลุฟาละห์	นายซาฟิอี เจ๊ะเลาะ	๒	๒๕๕๓	๔	๔	๘	๕๓	๖๕	๑๑๘
๔	โรงเรียนดาร์ลุฟิรเดาส์	นายสตี รอแมดี	๓	๒๕๕๓	๒	๔	๖	๕๒	๕๕	๑๐๗
๕	โรงเรียนนุรุลอิหซาน	นายหะยิมะ ดาโอะ	๓	๒๕๕๓	๔	๓	๗	๖๒	๔๙	๑๑๑
๖	โรงเรียนปาลุกาสนอ	นายมะแค ลีมา	๔	๒๕๕๓	๖	๖	๑๒	๕๓	๕๓	๑๐๖
๗	โรงเรียนดาร์ลุอีมาน	นายอับดุลเราะห์มานอับดุลสมัด	๔	๒๕๕๓	๓	๕	๘	๕๕	๖๓	๑๑๘
๘	โรงเรียนอัลยามาฮ๊ะ	นายสือแมแวกามิลลา	๕	๒๕๕๓	๒	๔	๖	๖๒	๖๐	๑๒๒
๙	โรงเรียนนุรุลยากิน	นายอับดุลอาซิบ ฟิรีซี	๕	๒๕๕๕	๑	๕	๖	๒๙	๓๘	๖๗
	รวมทั้งหมด				๓๐	๓๘	๖๘	๔๖๑	๔๙๑	๙๕๒

(ข้อมูล สช.อำเภออิงอ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๑)

๔.๒ สาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ มีศูนย์บริการสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตะปอเยาะ ๑ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ ไม่มีคดีอาชญากรรมที่เป็นค่อนข้างรุนแรง

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาด้านยาเสพติดในพื้นที่ตำบลตะปอเยาะ ได้มีการระดมความคิด เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจากหลายๆ ภาคส่วนในพื้นที่ และได้มีการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ เช่น การคัดกรองผู้เสพ การส่งตัวเพื่อเข้ารับการรักษา เป็นต้น

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ ได้ส่งเคราะห์ไปยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ รวมถึงมีการดำเนินการเกี่ยวกับด้านการสังคมสงเคราะห์ เช่น การปรับปรุงที่อยู่อาศัยของผู้พิการ เป็นต้น

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งสายหลักในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ

ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง ได้แก่

- ๑) ทางหลวงแผ่นดิน (เพชรเกษม ๔๒) สายปัตตานี - นราธิวาส
- ๒) ทางหลวงแผ่นดิน สายตะโละหมือ - ปาลอบาโต๊ะ

ถนนในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ได้แก่

- ๑) สายตะโละหมือ - กาแร (ตำบลลูโบะบือซา) หมู่ที่ ๑
- ๒) สายตะโละหมือ - กะหุ้ง (ตำบลลูโบะสาวอ) หมู่ที่ ๑

ถนนในเขตความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น ได้แก่

- ๑) ถนนลาดยางพาราแอสฟัลท์ซอยนิคมสหกรณ์บาเจาะ หมู่ที่ ๑

ถนนในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก ภายในปี ๒๕๔๗-๒๕๖๔ จำนวน ๓ สาย

- ๑) สายตะปอเยาะ-ตะโละหมือ (ซอยตะปอเยาะ) (นธ.ถ.๓๗-๐๐๕) หมู่ที่ ๑
- ๒) ถนนสายทางบลูกาฮีเล - สายทางหอนาฬิกาบลูกาสนอ (นธ.ถ.๓๗-๐๐๖) หมู่ที่ ๓ - ๔
- ๓) คสล.สายบ้านกูย - สามแยกมือเง็ง (ถนนที่ได้รับถ่ายโอนจากกรมทางหลวงชนบท ปัจจุบันชื่อ ถนนคสล.สายบ้านกูย) (นธ.ถ.๓๗-๐๑๖) หมู่ที่ ๕
- ๔) ถนนสายบลูกาสนอ-กูย (นธ.ถ.๓๗-๐๑๔) หมู่ที่ ๔-๕

ถนนลาดยางพาราแอสฟัลท์ติก ภายในปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จำนวน ๖ สาย

๑) สายข้างรพ.สต.ตะปอเยาะ (ซอยพัฒนา)	หมู่ที่ ๒
๒) สายดาลัยดือลง (ซอยบาละเยาะ)	หมู่ที่ ๒
๓) สายบลูกาฮู - บลูกาฮีเล (ซอยบลูกาเปาะละ)	หมู่ที่ ๓
๔) สายบลูกาฮู - กำปงบือแน (ซอยเปาะกุกะ)	หมู่ที่ ๓
๕) สายบลูกาฮู - บาโงตือเงาะ (ซอยตือลาฆอโตะนิ-ซอยบาโงตือเงาะ ๒)	หมู่ที่ ๓ - ๔
๖) สายกำปงบือแน-ทางหลวงตะโละหลอ (ซอยกำปงบือแน)	หมู่ที่ ๔

ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกหรือพาราแอสฟัลท์ภายในปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕ จำนวน ๓ สาย

๑) สายวอแซ-ตะปอเยาะ (ซอยวอแซ)	หมู่ที่ ๒
๒) สายบาโงตือเงาะ (ซอยบาโงตือเงาะ ๓)	หมู่ที่ ๔
๓) สายกุกะ-งานัง (ซอยกุกะ)	หมู่ที่ ๕

ถนนคอนกรีต จำนวนซอยทั้งหมด ๓๓ ซอย

หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑๐ ซอย

- ๑) ซอย นย.๑ ๒) ซอยตะโละติโย ๓) ซอยมะรือโบ ๔) ซอยกูโบร์ลูโบะกาเวาะห์
๕) ซอยบลูอะหะหะรือโบ ๖) ซอยลูโบะกาเวาะห์ ๗) ซอยกำปงแฮเรฮีเล ๘) ซอยกูโบร์บือเตาะ
๙) ซอยสุหะร่าโตะวี ๑๐) ซอยพงตาหยง

หมู่ที่ ๒ จำนวน ๕ ซอย

- ๑) ซอย กูโบร์โตะเวาะ ๑ ๒) ซอย กูโบร์โตะเวาะ ๒ ๓) ซอยวอแซ ๔) ซอยมัสยิดบูเกะบาง
๕) ซอยอดีตผู้ใหญ่หมู่ ๒

หมู่ที่ ๓ จำนวน ๓ ซอย

- ๑) ซอยดือราแม ๑ ๒) ซอยดือราแม ๒ ๓) ซอยดือราแม ๓

หมู่ที่ ๔ จำนวน ๖ ซอย

- ๑) ซอยกูโบร์บลูกาสนอ ๒) ซอยปะจูกาปัง ๓) ซอยกือแยแด ๔) ซอยโตะมานาร์
๕) ซอยปาแดญอ ๖) ซอยน้ำพุเสด็จ

หมู่ที่ ๕ จำนวน ๙ ซอย

- ๑) ซอยโตะคหะ ๒) ซอยวอมะโตะบอมอ ๓) ซอยโตะกี ๔) ซอยกูโบร์โตะบอมอ ๕) ซอยกือบงสนอ
๖) ซอยกูโบร์กุกะ ๗) ซอยโตะยาโงะ ๘) ซอยมัสยิดฝั่งตะวันออก ๙) ซอยปอเนาะ

ถนนลูกรัง จำนวนซอยทั้งหมด ๑๒ ซอย

หมู่ที่ ๑ จำนวน ๕ ซอย

- ๑) ซอยมือลองกุกะ ๒) ซอยบ่อขยะ ๓) ซอยยือลือตง-ตะโละมิญอ ๔) ซอยกำปงบือแน
๕) ซอยกำปงแฮเรฮู

หมู่ที่ ๒ จำนวน ๒ ซอย

- ๑) ซอยปอเนาะบาบอเยาะ ๒) ซอยหลังโรงเรียนบูเกะบางต่อจากคสล.ทางหลวงชนบท

หมู่ที่ ๔ จำนวน ๒ ซอย

๑) ซอยบุญเกะกุแวง ๒) ซอยป้อแน

หมู่ที่ ๕ จำนวน ๓ ซอย

๑) ซอยโคะนีเปาะ ๒) ซอยโต๊ะเยาะ ๓) ซอยญูอราบือรามู ๔) ซอยมัสยิดฝั่งตะวันตก

ที่	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง	สถานที่ตั้ง		ประเภทผิวถนน	ระยะทาง	ท่อ/รางระบายน้ำ		ความกว้างของถนน	พิกัดจุดสิ้นสุดสายทาง	
			หมู่ที่	บ้าน			มี	ไม่มี		รวมไหล่ทาง (ม)	LAT
๑	นธ.ถ.๓๗-๐๐๑	ถนนสาย นย.๑ - สายทางตะโละมีญอ	๑	ตะปอเยาะ	คอนกรีต	๑.๔๗๑		√	๔	๖.๔๖๒๗๐๕	๑๐๑.๖๙๘๑๔๓
๒	นธ.ถ.๓๗-๐๐๒	ถนนสายทางตะโละมีญอ - สายทาง นย.๑	๑	ตะปอเยาะ	คอนกรีต	๐.๖๔๑		√	๕	๖.๔๖๔๑๘๘	๑๐๑.๖๙๔๖๖๕
๓	นธ.ถ.๓๗-๐๐๓	ถนนสายทางบาละยาโต๊ะ - สายทางบลูกาฮีเล	๒-๓	บุเกะบาง	ลาดยาง	๐.๘๙๕		√	๔	๖.๔๕๖๖๕๕	๑๐๑.๖๗๔๙๙๕
๔	นธ.ถ.๓๗-๐๐๔	ถนนสายทางหลังโรงเรียน - สายทางลาดยางตะโละมีญอ	๑-๒	ตะปอเยาะ	คอนกรีต	๐.๘๕๗		√	๔	๖.๔๕๕๙๘๕	๑๐๑.๖๙๙๗๖๖
๕	นธ.ถ.๓๗-๐๐๕	ถนนสายทางตะปอเยาะ - สายทางหอนาฬิกาตะโละมีญอ	๑	ตะปอเยาะ	ลาดยาง	๒.๔๓๖		√	๔	๖.๔๗๑๑๔๒	๑๐๑.๖๙๗๘๗๓
๖	นธ.ถ.๓๗-๐๐๖	ถนนสายทางบลูกาฮีเล - สายทางหอนาฬิกาบลูกาสนอ	๓ - ๔	บลูกา	ลาดยาง	๑.๙๖๘		√	๕	๖.๔๕๓๖๒๙	๑๐๑.๖๖๓๙๘๙
๗	นธ.ถ.๓๗-๐๐๗	ถนนสายทางดือราแม ๓ - สายทางบลูกาฮีเล	๓	บลูกา	คอนกรีต	๐.๖๓๗		√	๔	๖.๔๕๐๔๕๓	๑๐๑.๖๖๙๕๕๔
๘	นธ.ถ.๓๗-๐๐๘	ถนนสายทางบลูกาเปาะและ- สายทางหลวงหมายเลข๔๐๖๖	๓	บลูกา	ลาดยาง	๑.๒๖๘	√		๔	๖.๔๔๕๒๘๒	๑๐๑.๖๗๕๖๕๔
๙	นธ.ถ.๓๗-๐๐๙	ถนนสายทางบาโงตือเงาะ๑ - สายทางโต๊ะกาตง	๔	บลูกาสนอ	คอนกรีต	๐.๙๗		√	๔	๖.๔๕๕๕๓	๑๐๑.๖๖๗๐๕๒
๑๐	นธ.ถ.๓๗-๐๑๐	ถนนสายทางบาโงตือเงาะ๒ - สายทางตือลาฆอตะนิ	๔	บลูกาสนอ	ลาดยาง	๑.๑๙๑		√	๕	๖.๔๔๙๒๕๘	๑๐๑.๖๗๕๐๙๒
๑๑	นธ.ถ.๓๗-๐๑๑	ถนนสายทางบาโงตือเงาะ๓ - สายทางกำปงบือแน	๔	บลูกาสนอ	ลาดยาง	๐.๖๐๗	√		๕	๖.๔๕๐๔๕๓	๑๐๑.๖๖๙๕๕๔
๑๒	นธ.ถ.๓๗-๐๑๒	ถนนสายทางกำปงบือแน - สายทางหมายเลข ๔๐๖๖	๔	บลูกามา	คอนกรีต	๑.๑๕๖		√	๕	๖.๔๔๕๕๑๔	๑๐๑.๖๗๐๐๓๒
๑๓	นธ.ถ.๓๗-๐๑๓	ถนนสายทางเปาะกุกะ - สายทางเปาะและ	๓	บลูกา	ลาดยาง	๐.๖๕๔		√	๕	๖.๔๕๒๒๒๙	๑๐๑.๖๗๕๒๕๙

ที่	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง	สถานที่ตั้ง		ประเภทผิวถนน	ระยะทาง	ท่อ/รางระบายน้ำ		ความกว้างของถนน	พิกัดจุดสิ้นสุดสายทาง	
			หมู่ที่	บ้าน			มี	ไม่มี		รวมไหล่ทาง (ม)	LAT
๑๔	นธ.ถ.๓๗-๐๑๔	ถนนสายบลูกาสนอก - กุยิ	๕	กุยิ	ลาดยาง	๓,๑๕๐	√		๕	๖.๔๗๓๕๖๘	๑๐๑.๖๖๐๔๔๓
๑๕	นธ.ถ.๓๗-๐๑๕	ถนนสายกือแยแด-สายทางคลองไต่ะกุนิง	๔	บลูกาสนอก	คอนกรีต	๐.๕๒๐	√		๕	๖.๔๕๗๙๑๘	๑๐๑.๖๖๐๙๘๕
๑๖	นธ.ถ.๓๗-๐๑๖	คสล.สายบ้านกุยิ - สามแยงมือเงาเน็ง (ถนนที่ได้รับถ่ายโอนจากกรมทางหลวงชนบท ปัจจุบันชื่อ ถนน คสล.สายบ้านกุยิ)	๕	กุยิ	คอนกรีต	๑.๕๓๙	√		๕	๖.๔๖๗๓๖	๑๐๑.๖๖๑๗๕
๑๗	นธ.ถ.๓๗-๐๑๗	ถนนสายชือลองกูแวง - สายทางบาโร๊ะ ๓	๑	ตะปอเยาะ	หินคลุก	๐.๖๓๗		√	๕	๖.๔๗๙๐๐	๑๐๑.๗๐๑๖๒
๑๘	นธ.ถ.๓๗-๐๑๘	ถนนสายยือลือตง - สายทางบาโร๊ะ ๒	๑	ตะปอเยาะ	หินคลุก	๑,๖๗๐		√	๖	๖.๔๕๗๑๑๗	๑๐๑.๗๑๐๘๑๑
๑๙	นธ.ถ.๓๗-๐๑๙	ถนนสายพัฒนา - สายทางตะปอเยาะ	๒	บูเกะบาง	ลาดยาง	๐.๖๗๐	√		๕	๖.๔๖๗๑๘๕	๑๐๑.๖๘๓๓๕
๒๐	นธ.ถ.๓๗-๐๒๐	ถนนสายมัสยิด - สายทางบาเละยาไต่ะ	๒	บูเกะบาง	คอนกรีต	๐.๕๗๕		√	๕	๖.๔๕๙๘๕๐	๑๐๑.๖๗๘๓๗
๒๑	นธ.ถ.๓๗-๐๒๑	ถนนสายกูโบร์บลูกาสนอก - สายทางนาบ้านกุยิ	๔	บลูกาสนอก	คอนกรีต	๐.๓๐๐		√	๕	๖.๔๕๗๘๗๐	๑๐๑.๖๖๖๙๑๑
๒๒	นธ.ถ.๓๗-๐๒๒	ถนนสายกูโบร์ไต่ะบอมอ - สายทางเชิงเขาบ้านกุยิ	๕	กุยิ	คอนกรีต	๐.๕๕๕		√	๕	๖.๔๖๓๗๓๐	๑๐๑.๖๕๖๙๐
๒๓	นธ.ถ.๓๗-๐๒๓	ซอยวอแซ - บาเละนาแหะ	๒	บูเกะบาง	ลาดยาง	๐.๕๑๕			๕	๖.๔๖๓๐๑๗	๑๐๑.๖๘๑๐๖
๒๔	นธ.ถ.๓๗-๐๒๔	ซอยบ้านยาโง๊ะ - สายทางสวนปาร์มยาโง๊ะ	๓	บลูกา	ลูกรัง	๐.๓๐๐			๕	๖.๔๔๒๔๓๒	๑๐๑.๖๘๒๔๕๓

๕.๒ การไฟฟ้า

ในพื้นที่ตำบลตะปอเยาะ มีไฟฟ้าเข้าถึงทั้ง ๕ หมู่บ้าน ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ เกือบทุกครัวเรือน มีไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ จำนวน ๖๐ จุด ที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากเป็นบ้านที่กำลังก่อสร้างใหม่และแยกบ้านอยู่ในสถานที่ห่างไกลจากชุมชน

๕.๓ การประปา

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะยังไม่มีกิจการประปาใช้แต่กรมชลประทานได้สร้างประปาภูเขาใช้เฉพาะ ม.๒-๕ เช่นฝายทดน้ำของพระราชดำริ (น้ำตกพุนเสด็จ) หมู่ ๔ บ้านบลูการสนอ ฝายขนาดเล็กของชลประทานจังหวัดนราธิวาสตั้งอยู่ หมู่ ๕ บ้านกุย

หมู่ที่ ๑ บ้านตะปอเยาะ	มี - ครัวเรือน
หมู่ที่ ๒ บ้านบุเกะบาง	มี ๔๒ ครัวเรือน
หมู่ที่ ๓ บ้านบลูกา	มี ๑๑๒ ครัวเรือน
หมู่ที่ ๔ บ้านบลูการสนอ	มี ๓๕๐ ครัวเรือน
หมู่ที่ ๕ บ้านกุย	มี ๓๒๐ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

มีโทรศัพท์บ้าน (พื้นฐาน) จำนวน ๗๑ ครัวเรือนโดยประมาณ โทรศัพท์มือถือ ๔๙๘ ครัวเรือนโดยประมาณ และมีการให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตตำบล ๑ แห่ง ณ ที่ทำการอบต.ตะปอเยาะ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (ปณช.)ตำบลตะปอเยาะตั้งอยู่ ๑ แห่ง ที่ หมู่ ๒ บ้านบุเกะบาง ตำบลตะปอเยาะ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

มีเนื้อที่ในการทำการเกษตร ๑๓,๒๔๙ ไร่ ลักษณะการประกอบอาชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ สามารถแยกรายละเอียดดังนี้

- ๑) การทำข้าวนาปี มีพื้นที่ ๒,๗๔๒ ไร่ และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทำนา มีประมาณ ๕๒๕ ครัวเรือน ผลผลิตโดยเฉลี่ย ๓๖๐ กิโลกรัมต่อไร่
- ๒) ทำสวนยางพารา มีพื้นที่ ๗,๔๓๗ ไร่ และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทำสวนยางประมาณ ๑,๑๒๙ ครัวเรือน ผลผลิตโดยเฉลี่ย ๒๓๐ กิโลกรัมต่อไร่
- ๓) การทำสวนผลไม้ มีพื้นที่ ๑,๑๔๓ ไร่ และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ ประมาณ ๑,๐๕๙ ครัวเรือน สร้างรายได้ต่อครัวเรือน โดยเฉลี่ยปีละ ๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(ข้อมูลเกษตรอำเภอเมือง ประจำปี ๒๕๖๔)

๖.๒ การประมง

ส่วนใหญ่ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลตะปอเยาะ จะทำประมงน้ำจืด เช่น ปลานิล, ปลาตุ๊ก, ปลาตะเพียน, ปลาหมอไทยและกุ้งก้ามแดง/กุ้งเครฟิช

(ข้อมูลประมงอำเภออิงอวันที่ ประจำปี ๒๕๖๔)

๖.๓ การปศุสัตว์

การประกอบการปศุสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ เป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ ได้แก่ วัวพันธุ์พื้นเมือง ควาย ไก่ เป็ด แพะ เป็นต้น และเพื่อค้าขายภายในเขตตำบล โดยมีข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

หมู่	เกษตรกร(ราย)	โคเนื้อ	กระบือ	ไก่	เป็ดเทศ	แพะ
๑	๑๑๕	๔๓๖	๔	๒,๕๐๓	๙๕๖	๑๐๕
๒	๑๔๒	๑๖๒	๐	๒,๖๑๑	๑,๔๘๕	๙๙
๓	๑๖๓	๑๓๑	๑๓	๓,๓๔๓	๑,๔๒๑	๑๐๒
๔	๑๙๔	๓๕๔	๔	๔,๒๓๔	๑,๗๕๕	๒๕๙
๕	๑๐๕	๑๖๖	๐	๒,๑๗๓	๑,๐๕๘	๖๐
รวม	๗๔๐	๑,๓๖๓	๒๕	๑๕,๒๖๖	๖,๘๗๔	๖๔๕

(ข้อมูล สำนักงานปศุสัตว์ อ.อิงอ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

๖.๔ การบริการ

ในเขตตำบลไม่มีการบริการด้านการขนส่งสินค้า มีแต่สถานีจอตลอดประจำทางสายปัตตานี - สุโงโกลก ที่หมู่ ๒ บ้านบูกะบางเพียงแห่งเดียวเท่านั้น

๖.๕ การท่องเที่ยว

จุดท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลตะปอเยาะ มีอยู่ ๒ จุดคือ

จุดที่ ๑ น้ำพุเสด็จ หมู่ ๔ บ้านบลูกาสนอ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ครั้งหนึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว(ร.๙) เสด็จเคยประพาสมาที่ตำบลตะปอเยาะไม่ปรากฏในปีใด ปัจจุบันทำเป็นแหล่งอ่างเก็บน้ำหรือฝายเก็บน้ำเพื่อหล่อเลี้ยงประชาชนหมู่ ๒-๔ ในอุบิโกคบริโกค

จุดที่ ๒ แหล่งชมทัศนียภาพนกเงือกเทือกเขาฮือลาแปอยู่ หมู่ที่ ๔ บ้านบลูกาสนอ ซึ่งทางสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนราธิวาสกำลังก่อสร้างและจะมอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะดูแลต่อไป

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในบริเวณใกล้เคียงกับชุมชนตำบลตะปอเยาะ ระหว่างรอยต่อ ๒ ตำบลคือหมู่ ๓ บ้านบลูกา ตำบลตะปอเยาะและหมู่ ๕ บ้านยาโงะตำบลลูโบะปือซา มีโรงงานแปรรูปยางพาราเพื่อส่งไปต่างจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่เกิดขึ้น ๒ ตำบลในอำเภออิงอ สร้างให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงมีรายได้

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

จากการสำรวจแหล่งกลุ่มอาชีพในตำบลตะปอเยาะ ปรากฏมีกลุ่มอาชีพประมาณ ๙ กลุ่มดังนี้

- หมู่ ๑ บ้านตะโละมีญอ กลุ่มทำขนมบ้านผู้ใหญ่อาเซาะ
หมู่ ๒ บ้านบูเกะบางก กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทำสบู่นมแพะ
หมู่ ๓ บ้านบลูกา กลุ่มขนมโดนัท, กลุ่มย่านลิเภา
หมู่ ๔ บ้านบลูกาสนอ กลุ่มซาลาเปาทอด, กลุ่มจักสานจากหนังสือพิมพ์, กลุ่มทำขนมแห้ง
หมู่ ๕ บ้านกุย กลุ่มทำขนม, กลุ่มทำผ้าบาติก

๖.๘ แรงงาน

ส่วนใหญ่แรงงานของตำบลตะปอเยาะ เด็กและเยาวชนและวัยทำงานจะไปทำงานที่ประเทศมาเลเซีย ไปเป็นแรงงานที่ฝีมือ เช่น ทำงานก่อสร้างบ้านประมาณร้อยละ ๓ ร้อยละ ๗ จะไปกรีดยาง ร้อยละ ๑๐ จะรับจ้างทั่วไปเนื่องจากค่าแรงในตำบลตะปอเยาะ ค่าแรงงานก่อสร้างข้างต่ำ ๒๐๐-๒๕๐ บาท/วัน ค่าจ้างทั่วไป ๑๐๐-๒๕๐ บาท/วัน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๙.๙๘ ประชาชนในตำบลนับถือศาสนาอิสลาม มี ๐.๐๒ นับถือศาสนาพุทธ อยู่ที่ หมู่ ๒ บ้านบูเกะบางก เป็นชาวจีนที่อพยพมาค้าขายทางพาราในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ มีมัสยิดทั้งหมด ๙ มัสยิด บาลาเซาะประมาณ ๑๖ แห่งกระจายอยู่แต่ละหมู่บ้าน

รายชื่อมัสยิดตามหมู่บ้านในตำบลตะปอเยาะ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อมัสยิด	ชื่ออิหม่าม	ชื่อคอเต็บ	ชื่อบิหลัน
๑	บ้านตะปอเยาะ	ดาร์ลุอามาน	นายต่วนสะ ต่วนกะจี	นายรอฮินซะมานิ	นายสะมะแอ ดาหะแม
๑	บ้านตะโละมีญอ	ดาร์ลุฮุดา	นายบือราเฮง สามะแด	นายนิแอ ต่วนยากง	นายอาแว มะดีชู
๒	บ้านบูเกะบางก	ดาร์ลุฟาละห์	นายซาฟิอี เจ๊ะเลาะ	นายอับดุลวาฮับหะสนิ	นายมะนอ โตะปาแซ
๓	บ้านบลูกาฮีเล	บลูกาฮีเล	นายฮาแวดอเลาะ	นายอาแซ เบ็ญอับดุลซอมัด	นายยูนู สะมะแอ
๓	บ้านบลูกาสูลู	นุรุลอฮิซัน	นายหะยีหะมะ ดาโอะ	นายคอโรแมดอโรแม	นายมะลาฮีเจ๊ะหะ
๔	บ้านบลูกาสนอ	ปะลุกาสนอ	นายหมัดยูโซฟ หะยีดิง	นายอับดุลซาลาม ลีมา	นายอาแว กาดามุง
๔	บ้านกูแว	ดาร์ลุอีมาน	นายอับดุลเราะห์มาน อับดุลสมัด	นายแวสะมะแอ กูมิง	นายมะรอสดี อามิง
๕	งานัง	กุย	นายสือแมแวกามีลา	นายอับดุลรอฮิง ลีมา	นายอับดุลกาเร็ บูยา
๕	กุย	ปาดังมีสกุยฮีเล	นายอับดุลอาชีซ ฟิรีซี	นายสือแมง สามะจี	นายสาแม สาอูยูแด

(ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔)

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีและงานประจำปีในตำบลตะปอเยาะ งานอาซูรอสัมพันธ์ในช่วงเดือนมัสรอมของทุกปี อีจเราะห์จะทำการขนมอาซูรอแจกจ่ายแต่ละหมู่บ้าน และงานเมาลิดสัมพันธ์ช่วงเดือนรอบีอุลเอาวัลของทุกปี อีจเราะห์และงานประจำปีจัดทำโครงการตาดิกาสัมพันธ์เวียนแต่ละหมู่บ้านเริ่มตั้งแต่ ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาในตำบลตะปอเยาะส่วนใหญ่จัดทำย่านลิเภาเพื่อส่งขายให้พระราชินีเสด็จช่วงเดือนกันยายนของทุกปีซึ่งเป็นช่วงการจัดงานของตีเมืองนราธิวาส งานลองกอง งานเรือกอกและทำให้รายได้ของภูมิปัญญาท้องถิ่นมีรายได้ที่สูงขึ้น และการทำกรอบรูปโคมไฟอ่านหนังสือด้วยกะลามะพร้าวเพื่อส่งขายแต่ละพื้นที่สร้างรายได้แก่ชุมชนเป็นอย่างมาก

ส่วนภาษาที่ใช้ในสื่อสารและกันเป็นภาษามลายู ภาษาที่ติดต่อกับราชการใช้ภาษาไทย และจะมีการเรียนการสอนในโรงเรียนคือภาษาอาหรับ ภาษามาลาเซีย ภาษาอินโดนีเซียและภาษาอังกฤษเพื่อให้ชาวตำบลตะปอเยาะได้รู้หลากหลายภาษา

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองในตำบลตะปอเยาะไม่มี มีแต่ของที่ระลึกที่ติดโอท็อปของตำบลได้แก่

๑) กลุ่มผ้าบาติกบ้านกูย เป็นกลุ่มสตรีจากแต่ละหมู่บ้าน ในตำบลตะปอเยาะ อำเภอเยาะ จังหวัดนราธิวาสหัวหน้ากลุ่ม คือ น.ส. กิติมา มะสุละ มีสมาชิก ๑๐ คน ประวัติ ระยะเวลาสมาชิกจะผลิตใช้เอง และผลิตใช้ในครอบครัวเท่านั้น แต่มีคนได้รู้จักผ้าบาติกมากขึ้น ได้มีการสั่งซื้อมาเรื่อย ๆ จนสมาชิกบางคนผลิตไม่ทันกับทุนและเวลาที่มีอยู่ เพื่อให้สะดวกให้กับลูกค้า ก็รวมกลุ่มสมาชิกในแต่ละหมู่บ้านเพื่อมาผลิตที่เดียวกันโดยสมาชิกได้ร่วมทุน ทุนส่วน และช่วยกันทำในกลุ่ม เพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าทั่วไป

๒) กลุ่มกะลามะพร้าว เป็นกลุ่มการผลิตภัณฑจากกะลามะพร้าวเป็นการประดิษฐ์เศษวัสดุในท้องถิ่นเป็นผลผลิตทางศิลปะ เพิ่มคุณค่าทางเศรษฐกิจได้ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งมีราษฎรบ้านบลูกาสนอ ม.๔ ต.ตะปอเยาะ อ.เยาะ ได้รับการเรียนรู้มีความคิดประดิษฐ์ รูปแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น โคมไฟ ของชำร่วย พวงกุญแจเป็นส่วนใหญ่ จากการประกอบอาชีพประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ของกลุ่มดังกล่าวแล้วสมาชิกได้มีการพัฒนารูปแบบการประดิษฐ์เพิ่มขึ้น ผลจากการพัฒนาการผลิตได้เปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์จากผลิตภัณฑ์ตั้งโต๊ะเป็นผลิตภัณฑ์ในกรอบรูปติดผนัง สามารถออกแบบรูปผลิตภัณฑ์ชิ้นงาน หัวหน้ากลุ่มชื่อนายซุลตี กูโน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๔ บ้านบลูกาสนอ

๓) กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากนมแพะบ้านบูเกะบางก เป็นกลุ่มทำผลิตภัณฑ์ทำจากนมแพะส่งออกไปยังต่างประเทศ ต่างจังหวัด เป็นสินค้าที่ทำกำไรให้ชุมชนในระดับที่ดีมาก เป็นผลิตภัณฑ์โอท็อประดับ ๕ ดาว

๔) กลุ่มสตรีปักจักรบ้านบูเกะบางก เป็นกลุ่มปักจักรผ้าคลุมผสมสตรีอิสลาม ค้าขายกับลูกค้าต่างจังหวัดต่างประเทศ เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงในตำบลตะปอเยาะในช่วงปี ๒๕๔๗-๒๕๕๐ ติดโอท็อประดับ ๓ ดาว

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ส่วนใหญ่ชาวบ้านตำบลตะปอเยาะ มีน้ำบ่อตื้นร้อยละ ๘๐ ของครัวเรือนทั้งหมด มีหมู่ ๔,๓,๒ ใช้น้ำประปาภูเขาของโครงการฝายทดน้ำบ้านบลูกาสนอ ร้อยละ ๓๐ ของครัวเรือนทั้งหมดใช้ประปาภูเขา เฉพาะ หมู่ ๕ และบ้านบาตู เขตตำบลลูโบะสาวอ

๘.๒ ป่าไม้

ส่วนใหญ่ป่าไม้ในเขตตำบลตะปอเยาะ เป็นป่าสวนยางพารา เขตหมู่ ๓,๔,๕ การทำอาชีพหลักขโมยป่าไม้ทางสำนักงานอุทยานแห่งชาติเทือกบูโดได้ปราบปรามไว้แล้วซึ่งจะอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลติตรอยต่อกับตำบลสุวาริอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

๘.๓ ภูเขา

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ตำบลตะปอเยาะ ทั้งทรัพยากรน้ำ ป่าไม้ สัตว์ป่ายังอุดมสมบูรณ์ ประชาชนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ เพื่ออุปโภคบริโภค และภาคการเกษตร ภูเขาในตำบลตะปอเยาะคือ เทือกเขาบูโด - สุไหลปาตี

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลตะปอเยาะมีความอุดมสมบูรณ์ ไม่มีปัญหาการทำป่าเถื่อนลอยหรือการตัดไม้ทำลายป่าที่ทำให้ดินกัดเซาะ ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ ได้ประชาสัมพันธ์กับชาวบ้าน ตลอดเวลานอกปัญหาป่าพรุทะเลมีญอที่มักจะเกิดไฟไหม้ป่าในช่วงฤดูแล้ง กุมภาพันธ์- มิถุนายน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์ : ขับเคลื่อนสู่ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข

และตอบสนองต่อการบรรลุ

ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต

สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง

ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ

เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ เป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและ ภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของ ประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาโลกที่ สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐาน รายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับ การพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และ กระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลังการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของ ยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดย การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการ ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะ แวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความ พร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบ บูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตร ประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความ พร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคม ระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญ ก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม ฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทราบดีว่าทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่งโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูปและ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์และ (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำและ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้าน โครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไว้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มี ทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิต สาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดี ของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และ อนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มี ทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของ ตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและ วัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณา การเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความ เข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและ วัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจสติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดีและ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งใน มิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำ ประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มี คุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญ ทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่ม ผลผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยใน การทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุก กลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความ เป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึงยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีโดย (๑) พัฒนาศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละ กลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและ แก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงาน ในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบน

ฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะผ่านทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๑๓ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ

และภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และค่ามาตรฐานสากล (๔) สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงด้านพลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน

และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัธยัสถ์ และ สร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความ ชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำ และเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและ การอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของ ภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนา ประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ๑๕สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุ เป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมใน การพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น หน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย(๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนา ประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้า ในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรมและตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบ แบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็นโดย(๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียมมีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้อกฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๖๙) คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติรับทราบกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มุ่งพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ให้เท่าทันและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งสร้างความสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม เสริมสร้างคุณภาพชีวิต และรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไทยไปสู่ประเทศที่มี “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” Hi-Value and Sustainable Thailand ภายใต้องค์ประกอบที่ต้องดำเนินการ ๔ ด้าน เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค วิถีชีวิตที่ยั่งยืน ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไทย โดยมี ๑๓ หมุดหมาย (milestone) ที่ประเทศไทยให้ความสำคัญในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ได้แก่

๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน
๓. ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน
๔. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
๖. ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน
๗. ไทยมีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่
๙. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑๐. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑๑. ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑๒. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

๑๓. ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

๑.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๑.๓ ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๑.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๑.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๒.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

๒.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๒.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๔.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

๔.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

๔.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

๔.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความมั่นคง

๕.๑ การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๕.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ

๕.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๕.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล

๕.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๖.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

๖.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๗.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง

๗.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

๗.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๗.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๗.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๗.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๘.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

๘.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

๘.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๙.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๙.๒ การพัฒนาเมือง

๙.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

๑๐.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

๑๐.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ ๓

๑๐.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

๑๐.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

๑๐.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

๑๐.๖ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

๑๐.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

๑๐.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

๑๐.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

๑๐.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวน)

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถ สร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ อยางพารา

และปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑฺ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑.ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค
- ๒.พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
- ๓.พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
- ๔.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
- ๕.พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค

๖.ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ – สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒.พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร
- ๓.พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- ๑.ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค
- ๒.ยกระดับอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล
- ๓.ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ

๕. สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

๒. พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต

๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ – สะเดา

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์

๒. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)

๒. พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)

๓. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio – Based & Processed Agricultural Products)

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล)

ภาคใต้ชายแดนพึ่งพิงภาคการเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจหลัก ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ซึ่งยังใช้รูปแบบการผลิตแบบดั้งเดิม และมีการแปรรูปขั้นต้นเพื่อการส่งออก ทำให้ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคา นอกจากนี้ภาพลักษณ์ความไม่ปลอดภัยจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ส่งผลต่อภาวะการค้าและการลงทุน อย่างไรก็ตาม ภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งทำกำรประมงที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากร ที่อุดมสมบูรณ์และมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม รวมทั้งมีพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และเมืองชายแดน มีจุดที่ตั้ง

ที่ได้เปรียบในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างพื้นที่ภาคใต้และมาเลเซียรวมทั้งสิงคโปร์ ประกอบกับปัจจุบัน
รัฐบาลอยู่ระหว่างดำเนินโครงการเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม
เกษตร อำเภอหนองจิก การพัฒนาการค้าและการท่องเที่ยว อำเภอสุโขทัย-ลก และอำเภอเบตง เพื่อสร้างงาน
และรายได้ให้กับประชาชน ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมือง
ชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและ
สิงคโปร์”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อสร้างความมั่นคง
ให้กับภาคการผลิต

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
๒. ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์
๔. พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (young Smart Farmer)
๕. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีชีวภาพ (Applications of Biotechnology)
๖. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Brand) ผลผลิตทางการเกษตร
๗. พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี
๘. พัฒนาระบบโครงข่ายน้ำเพื่อป้องกันความเสียหายพื้นที่เศรษฐกิจ และสร้างความมั่นคงด้าน
ทรัพยากรน้ำ
๙. สนับสนุนการปรับปรุงท่าเทียบเรือปัตตานีให้มีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองสุโขทัย-ลก และเมืองเบตง ให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยว
ชายแดน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน รวมทั้งพื้นที่
เศรษฐกิจบริเวณชายแดน
๒. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและมีมาตรฐานทั้งทางบก และ ทางอากาศ
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม
๔. พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวชายแดน

๕.พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน

๖.เร่งรัดการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษราธิวาส เพื่อรองรับการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงาน
- ๒.พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา
- ๓.ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกวัย
- ๔.ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
- ๕.สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม

๓.แผนพัฒนาจังหวัดนราธิวาส

วิสัยทัศน์ “เศรษฐกิจมั่นคง การค้าเฟื่องฟู นราน่าอยู่ มุ่งสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

เศรษฐกิจมั่นคง หมายถึง การที่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตจากฐานรายได้เดิม

๑.๑) ภาคการเกษตร : เน้นการเพิ่มผลผลิตภาคการเกษตร เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ปศุสัตว์ ประมง ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน พร้อมทั้งสนับสนุนกระบวนการของตลาดกลาง การเกษตรชายแดนใต้ ณ อำเภอเย็งอ ที่จะเป็นแหล่งรับซื้อและกระจายผลผลิตภาคการเกษตรไปยัง ภูมิภาคต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาผลผลิตและการแปรรูปสินค้า การเกษตรให้ได้มาตรฐานในระดับการส่งออก โดยการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการสร้างสรรค์ คุณค่า มูลค่าของผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และตราสินค้าของจังหวัดจากฐานการเกษตร

๑.๒) ภาคการท่องเที่ยว : เน้นการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน พร้อมทั้งการสร้างสรรค์ กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่จากต้นทุนของจังหวัดที่เกิดบริการที่มีมูลค่าสูง

๒) สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตจากฐานรายได้ใหม่

๒.๑) เพิ่มศักยภาพสินค้า OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น กรือโปะ ใบไม้สีทอง ผ้าบาติก รังนก ผลิตภัณฑ์ส้มแขก เป็นต้น ให้เป็นตราสินค้าพรีเมียมและได้มาตรฐานการส่งออก และพัฒนาโอกาสทางการตลาดในระบบดิจิทัล

๒.๒) เป็นเมืองเศรษฐกิจจากฐานการเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เวชสำอางจากข้าวหอมกระดังงา เป็นต้น และอุตสาหกรรมต่อเนื่องและ อุตสาหกรรมฮาลาล (อาหารและไม่ใช่อาหาร)

๒.๓) การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร และส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เพิ่มเติม ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงสันทนาการและกีฬา และอีเว้นต์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่

๓) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

๓.๑) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (๕ ตำบล ๕ อำเภอ)

๓.๒) เมืองต้นแบบ "สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน"

๔) รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มสูงขึ้น การกระจายรายได้เป็นไปอย่างทั่วถึง เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น

๕) คุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

การค้าเพื่อฟู หมายถึง การที่การค้าของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) จังหวัดนราธิวาสมุ่งเป็นจังหวัดแห่งการค้า (Trading Provincial) โดยมีเมืองสุโหงโกลกเป็นต้นแบบการค้าชายระหว่างประเทศและมีการค้าชายแดนทั้ง ๓ ด้าน (ด้านตากใบ ด้านบูเกะตา ด้านสุโหงโกลก) ที่มีมาตรฐานการจัดการด่าน เพื่อการค้าระดับสากล และมีปริมาณรวมของการค้าชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒) การบริการ ธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีระบบบริการที่มีมาตรฐานการค้าชายแดนในระดับต้นแบบที่ดีของประเทศ

๓) การคมนาคม การขนส่ง และโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบครบวงจร โครงสร้างพื้นฐานเอื้อต่อการค้า และการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองการค้า เมืองที่นำลงทุนในระดับประเทศและนานาชาติ

๔) เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจท้องถิ่น ธุรกิจใหม่ และวิสาหกิจชุมชนในทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัดที่เชื่อมโยงการค้าชายแดนและสร้างรายได้และเงินหมุนเวียนในจังหวัด

นรนาอยู่ หมายถึง การที่สังคมเมืองนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีอัตลักษณ์ของจังหวัดที่ชัดเจนเป็นที่รับรู้และเชื่อมั่นของประชาชน สังคม ประเทศชาติและระดับนานาชาติ

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิต มีความตื่นรู้ พัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างทันเท่าและคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ที่ดีงามของจังหวัดนราธิวาส เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษาที่ได้มาตรฐานและเท่าเทียมกันทุกพื้นที่ และวัยเรียน เยาวชน วัยทำงานมีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล

๓) ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ เข้าถึงประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นบริการที่มีความทันสมัยยุคดิจิทัล มีธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชนและยึดหลักในการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานอย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนด้วยกลไกประชารัฐ

๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และยึดวิถีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีงาน มีอาชีพ มีรายได้ที่มั่นคง มีศักยภาพในการพึ่งตนเองสูงขึ้น

๕) ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ ไม่มีภัยพิบัติ และเป็นเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี อากาศบริสุทธิ์ เมืองสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

มุ่งสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน หมายถึง ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยและสันติสุขที่ยั่งยืน

มีองค์ประกอบ ดังนี้

๑) กองกำลังประจำถิ่น กองกำลังภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการวางระบบป้องกันภัยคุกคามในพื้นที่ด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการทำงานแบบเชิงรุกเข้าถึงทุกพื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒) เครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและมีบทบาทความเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในพื้นที่ (ผู้นำท้องถิ่น/ศาสนา/สตรี) สร้างความเข้าใจกับทุกฝ่าย ทุกภาคส่วน และมีเวทีให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นทัศนคติ พร้อมทั้งการบูรณาการความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันในทุกมิติ

๓) ประชาชนมีความปลอดภัย สงบสุข อยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความภาคภูมิใจในพื้นที่ และมีความเข้มแข็ง

๔) ปัญหาสังคมทางอาชญากรรม ยาเสพติด การก่อการร้ายลดลง โดยมีฐานจากการจัดการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

๕) ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภทได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๖) ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายของประเพณีและวัฒนธรรม

๗) ความมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากร และระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

พันธกิจ

๑. พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจ ภาคการเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ เติมความเท่าเทียมและความเข้าใจในความแตกต่างภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

๓. เสริมสร้างความมั่นคงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์และเป็นหลักประกันในการพัฒนาของจังหวัดในทุกมิติ

๔. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานในพื้นที่

๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีคุณภาพ ทันสมัย สู่ภาครัฐดิจิทัลและประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายประสงครวม

๑. เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดนครราชสีมา มูลค่าเพิ่มขึ้น เติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความมั่นคงในชีวิต ปัญหาความยากจน คริวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. สามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๕๑ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง
กลยุทธ์

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษและการพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) สร้างระบบนิเวศการค้าชายแดน จัดระเบียบ และพัฒนาเมืองสู่ไท-ลก เป็นต้นแบบการค้าชายแดนระหว่างประเทศ ที่มีความพร้อมมาตรฐาน และการจัดการเมืองชายแดนที่เป็นสากล

๓) พัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ให้มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ยกกระดับศักยภาพและเสริมสร้างความเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสันตนาการและกีฬา สร้างสรรค์เศรษฐกิจเพิ่มค่าจากฐานของการกีฬา นันทนาการและการบริการ

๖) พัฒนาและสร้างสรรค์รูปแบบการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรที่มีปริมาณคุณภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดเพื่อการค้า และการส่งออก

๗) ยกกระดับคุณภาพของแรงงาน รองรับการท่องเที่ยว การค้า และการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด

๘) พัฒนาจังหวัดสู่ระบบการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เปิดตลาดสู่สังคมดิจิทัล เชื่อมโยงการค้ากับประเทศอาเซียน และนานาชาติบนโลกออนไลน์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ลดความเหลื่อมล้ำ พัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เพื่อหนุนเสริมคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๒) สร้างโอกาสในชีวิตด้วยศาสตร์พระราชา ส่งเสริมการขยายผลและประยุกต์ใช้แนวทางตามโครงการพระราชดำริและเสริมสร้างศักยภาพ การพึ่งตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๓) พัฒนาขีดความสามารถของประชาชนให้มีคุณภาพ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีภูมิคุ้มกันภายใต้อัตลักษณ์ที่ดีงามของพื้นที่

๔) พัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพด้วยมาตรฐานการศึกษา และบุคลากรการศึกษา

๕) สร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส คนยากจน เยียวยาและฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

๖) สร้างชุมชนแห่งสุขภาวะที่เข้มแข็งให้ประชาชนฉลาดรู้ พึ่งตนเอง ทางสุขภาพ ลดปัญหาการเจ็บป่วย ป่วยตายทุกพื้นที่ และพัฒนาขีดความสามารถการบริการสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน

๗) ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ด้วยระบบเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็ง สร้างงาน อาชีพ รายได้แก่ชุมชนจากต้นทุนทรัพยากรและภูมิปัญญา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : จัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์

๑) เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติ และความหลากหลายของระบบนิเวศน์ป่าเขาชายฝั่ง และทะเล

๒) สร้างระบบการจัดการปัญหาทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกักเข้ชายฝั่งและตลิ่ง และภัยพิบัติ แบบมีส่วนร่วมและวิทยาการที่ทันสมัย

๓) พัฒนาให้เป็นเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดีอากาศบริสุทธิ์ บ้านเมืองสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย

๔) ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้วยการใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานจากฐานทรัพยากร มุ่งเน้นการพัฒนาพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรองรับการเติบโตของเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เสริมสร้างสันติสุขและความมั่นคงภายในพื้นที่แบบมีส่วนร่วม อย่างเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา

กลยุทธ์

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัยสงบ เรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่

๒) เสริมสร้างวิธีการคิดของประชาชนสร้างหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักกรรมทาง ศาสตร์และอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายของประเพณีและวัฒนธรรม

๓) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่

๔) เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่รัฐและการบูรณาการภารกิจความมั่นคงของหน่วยงานในพื้นที่ ทุกระดับ และพัฒนาระบบงานความมั่นคงที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

๕) สร้างพื้นที่ให้ประชาชนมีความปลอดภัย สงบสุขอยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส

วิสัยทัศน์ “ บริหารจัดการด้วยธรรมาภิบาล สืบสานวัฒนธรรม เสริมสร้างคุณภาพชีวิต

ด้วยเศรษฐกิจก้าวหน้า นำพาสังคมสันติสุข สู่ประชาคมอาเซียน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนราธิวาส ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

(๑) บุกเบิก สร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ

(๒) สร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค

(๓) จัดทำผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองและผังตำบล

(๔) พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร

(๕) จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น

(๒) ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

(๓) ส่งเสริมการศึกษาทั้งใน นอกระบบและตามอัธยาศัย โดยสนับสนุนให้ประชาชน

มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

(๔) ส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด

(๕) ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ

(๖) ส่งเสริมการป้องกัน รักษา ควบคุมโรค ตลอดจนการพัฒนาด้านการสาธารณสุข

(๗) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

(๑) ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ประชาชน เกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบบประชาธิปไตย

(๒) พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการ

รักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

(๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

(๔) ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

(๑) ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น และเมืองชายแดน เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

(๒) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

(๔) พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

(๕) ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง

(๔) จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล

(๓) เสริมสร้างและทำนุบำรุงศาสนา ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร

(๒) พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนสถานที่ในการปฏิบัติงาน

(๓) พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

(๔) ปรับปรุงและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๕) ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชน

(๖) พัฒนาส่งเสริมระบบการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร

เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

๕. นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น(อบต.ตะโปะเยาะ)

นโยบายของนายอำหะมะ วายะ นายกองค้การบรหิการส่วนต่าบตะโปะเยาะได้แถลงต่อสภากองค้การบรหิการส่วนต่าบตะโปะเยาะ เมื่อวันทึ่ ๑๕ พฤษจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕ สมัยสามัญ สมัยทึ่ ๑/๒๕๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมอบต. สรุปล้ได้ดั่งนึ้ค็ือ

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค้การบรหิการส่วนต่าบตะโปะเยาะ มุ่งมันทึ่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภัพและสอดคล้องกับแผนพัฒนาองค้การบรหิการส่วนต่าบตะโปะเยาะโดยมีแนวทางการดั่งนึ้

๑.๑ สร้างและบำรุงรักษาถนนทุกสายทึ่เส้นทางหลักและทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านโดยจะปรับปรุงให้เป็นถนนทึ่ได้มาตรฐาน ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี

๑.๒ สร้างและปรับปรุงระบบน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมท้งถึงและมีประสิทธิภัพ

๑.๓ ติดตั้ง ขยายเขตไฟฟ้าและปรับปรุงระบบไฟฟ้าสาธารณะให้มีความสว่างครอบคลุมท้งต่าบตะโปะเยาะ

๑.๔ ก่อสร้างและปรับปรุงภูมิทัศน์ในบริเวณสำนักงานองค้การบรหิการส่วนต่าบตะโปะเยาะให้มีความสวยงาม

๑.๕ จัดให้มีการขุดลอกคู คลอง ท่อระบายน้ำและตื้นเขิน

๑.๖ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรขนาดใหญ่(บึงหล่ม)ให้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แหล่งเพาะพันธ์สัตว์น้ำและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๑.๗ สร้างและปรับปรุงพัฒนาน้ำตกพุเสด็จให้เป็นศูนย์รวมการพักผ่อนและสถานที่ท่องเที่ยวประจำต่าบตะโปะเยาะ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

องค้การบรหิการส่วนต่าบตะโปะเยาะจะส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ลดรายจ่ายให้กับประชาชนทุกระดับโดยจะส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงตาค้ภัพของชุมชนในระดับฐานรากของต่าบโดยมีแนวทางการดั่งนึ้

๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนได้นำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มรายได้ราษฎรในท้องถิ่น

๒.๒ จัดฝึกอาชีพพัฒนาฝีมือแรงงานของเยาวชน สตรีและประชาชนท้งไป

๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรให้มีค้ภัพภัพในเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนปัจจัยการผลิตเช่นการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำอาชีพการเกษตร ตามทฤษฏีแนวใหม่ให้กับประชาชนในพื้นที่ต่าบตะโปะเยาะ

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุนอุดหนุนงบประมาณให้กับประชาชนในตำบลตะปอเยาะเพื่อสร้างความเข้มแข็งของประชาชน

๒.๖ จัดให้ตลาดสดเกษตรให้เป็นตลาดสดเกษตรตำบลตะปอเยาะ

๓. นโยบายด้านการศึกษาศาสนาวัฒนธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะจะส่งเสริมและสนับสนุนระบบการศึกษาและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ของประชาชนในตำบลการพัฒนาาระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ชุมชนตลอดจนส่งเสริมจริยธรรม วัฒนธรรมท้องถิ่นและรักษาประเพณีท้องถิ่นให้ยั่งยืนโดยมีแนวทางดังนี้

๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนเด็กเรียนดีแต่ขาดโอกาสให้มีการศึกษาที่ต่อเนื่องในอนาคต

๓.๒ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้ได้มาตรฐานเกณฑ์

๓.๓ สนับสนุนอาคารเรียนหรือศูนย์อบรมจริยธรรมให้เด็กเรียนหลักสูตรกีรอาตีและประชาชนในตำบลตะปอเยาะ

๓.๔ สนับสนุนงบประมาณให้กับมัสยิด สุเหร่าเพื่อเป็นศูนย์กลางของชุมชน

๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนงานประเพณีต่างๆ

๓.๖ ส่งเสริมให้มีการจัดแข่งขันกีฬาในระดับโรงเรียน ระดับหมู่บ้านและตำบลเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

๔. นโยบายด้านสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะจะส่งเสริมและสนับสนุนให้ตำบลตะปอเยาะเป็นชุมชนที่ปลอดภัย น่าอยู่และพัฒนาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและเยาวชนในตำบลให้ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและสร้างโอกาสให้ทุกคนได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยมีแนวทางดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมการสร้างชุมชนน่าอยู่และสร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีของชุมชน

๔.๒ ส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาครอบครัว สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นเสริมสร้างความเข้มแข็งและความอบอุ่นให้แก่ครอบครัว

๔.๓ ให้สงเคราะห์และสนับสนุนผู้ป่วยไข้และผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๔.๔ จัดให้มีการอบรม สัมมนาทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพและประสบการณ์แก่กลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี ผู้นำชุมชนและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล

๕. นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลจะส่งเสริมและสนับสนุนระบบสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็งตลอดจนสร้างระบบสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในตำบลให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจโดยมีแนวทางดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมระบบสาธารณสุขมูลฐานให้มีความเข้มแข็ง

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลมีความรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆพร้อมทั้งป้องกันโรคระบาดและโรคติดต่อรวมทั้งสามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้

๕.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลตะโปะเยาะมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ส่งเสริมให้มีการออกกำลังกาย

๕.๔ ส่งเสริมการป้องกันโรคและบริการความรู้ด้านสาธารณสุขมูลฐานแก่ประชาชนให้มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง

๖. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะเยาะจะบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาลมุ่งเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม โดยมีแนวทางดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกๆด้าน

๖.๒ ให้ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและหน่วยงานราชการอื่นในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะเยาะ

๖.๓ ปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือวิธีทำงานโดยนำการบริหารแนวใหม่มาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยความรวดเร็วและประสิทธิภาพ

๖.๔ สร้างระบบงานบริหารงานบุคคลโดยยึดหลักการจ่ายค่าตอบแทนตามผลงานโดยดำเนินการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน

๖.๕ เน้นบริหารราชการแบบเปิดโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น เปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอแนะแสดงความคิดเห็นร่วมปฏิบัติงานและตรวจสอบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ องค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า องค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กที่มีประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่เป็นกระจุกและสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“พัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจก้าวหน้า ประชาอยู่ดีมีสุข ตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (MISSION)

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสนองความต้องการของชุมชนและการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาด้านการตลาด การค้า การลงทุนและผู้ประกอบการในชุมชน ระบบเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน
๓. ส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนด้าน การศึกษา ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการดังกล่าว
๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นทั้งด้านสุขภาพ การสาธารณสุข การสังคม สงเคราะห์ ป้องกันและบำบัดผู้ติดยาเสพติด
๖. ส่งเสริมชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๗. บริหารองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน
๘. ส่งเสริมด้านป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความสันติสุขในชุมชนได้อย่างยั่งยืนและประสิทธิภาพ

๒.๒ ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลตะโปะ(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคม ระบบจราจร ผังตำบล ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาด การค้า การลงทุนและผู้ประกอบการในท้องถิ่น พัฒนาระบบ เศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้

๓. ประชากรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้มีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ

๔. มุ่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นโดยส่งเสริมด้านสุขภาพ การสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ ป้องกันและบำบัดผู้ติดยาเสพติด

๖. ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

๗. การบริหารจัดการขององค์ดำเนินการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพและ ตอบสนองความต้องการของประชาชน

๘. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย รักษาความเรียบร้อย เสริมสร้างความเข้มแข็งและสันติสุขในชุมชนและเมือง

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ มียุทธศาสตร์หลักที่จะ ดำเนินการให้ประสบความสำเร็จรวม ๗ ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ตะปอเยาะ จำนวน ๓๖ แนวทาง ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในบรรลุเป้าประสงค์ ดังนี้

๒.๔ ตัวชี้วัด แต่ละยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่	ชื่อยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<p>๑. จำนวนการก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ฝายทำนบ ทางระบายน้ำ</p> <p>๒. จำนวนก่อสร้างประปา ระบบแจกจ่ายบาดาลใต้ดินและผิวดิน ตามหมู่บ้าน ตำบลครบทุกจุด</p> <p>๓. จำนวนป้ายชื่อซอย ถนน หมู่บ้านและแผนที่หมู่บ้าน</p> <p>๔. จำนวนจุดกำหนดทางจราจรเพื่อสร้างความปลอดภัยแก่ประชาชน</p> <p>๕. จำนวนปริมาณการขยายเขตไฟฟ้าให้ครบทุกครัวเรือน</p> <p>๖. จำนวนการได้รับบริการสาธารณะอื่น ๆ</p>
๒	ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	<p>๑. จำนวนโครงการ/กลุ่มอาชีพที่ท้องถิ่นสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นและจำนวนผู้เข้าอบรมฝึกอาชีพแก่กลุ่มแม่บ้าน เยาวชนและผู้สนใจ ที่ว่างงาน</p> <p>๒. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสที่ท้องถิ่นสนับสนุนด้านสงเคราะห์เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและทั่วถึง</p> <p>๓. จำนวนเด็กนักเรียนที่ได้การศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียนโดยให้ประชาคม มีส่วนร่วมจัดการศึกษาในชุมชน</p> <p>๔. จำนวนผู้ติดยาเสพติดที่ท้องถิ่นรณรงค์ บำบัด ฟื้นฟูให้ห่างไกลจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดจนสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อชนะกับยาเสพติด</p> <p>๕. จำนวนประชาชนหันออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอมีอุปกรณ์ครบถ้วนและสนามออกกำลังกายอย่างเพียงพอ</p> <p>๖. จำนวนโครงการที่ท้องถิ่นสนับสนุนด้านป้องกัน รักษา ควบคุมตลอดจนการพัฒนาด้านสาธารณสุข</p>

๓	ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความ สงบเรียบร้อย	<p>๑. ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวนอุบัติเหตุ อุบัติภัย อาชญากรรมมีจำนวนลดลง</p> <p>๒. จำนวนโครงการที่อบต.ดำเนินการเองหรือสนับสนุนที่หลง ผิดน้อยลงหันมาพัฒนาหมู่บ้าน</p> <p>๓. ปริมาณอุบัติเหตุมีสถิติลดน้อยลง</p>
๔	ด้านการวางแผนการ ส่งเสริมการลงทุนพานิช ชยกรรมและการ ท่องเที่ยว	<p>๑. จำนวนผู้สนใจการเปิดตลาดร้านชุมชนในหมู่บ้าน บุคลากร ที่มีทักษะในทางเกษตรผู้ประกอบการที่เพิ่มขึ้นอย่างมีระบบ</p> <p>๒. จำนวนประชาชนสนใจเข้าร่วมการผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP</p> <p>๓. จำนวนประชาชนที่มีจิตสำนึกยึดหลักตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๔. สนับสนุนงบประมาณพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้าน</p> <p>๕. จำนวนโครงการที่สนองตอบตามแนวพระราชดำริ</p>
๕	ด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	<p>๑. จำนวนของผู้ผ่านการอบรมอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและ สิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>๒. จำนวนประชาชนที่มาบริการสำนักงานหลังจากปรับปรุง สำนักงานอบต.</p> <p>๓. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง</p> <p>๔. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่สนับสนุน การใช้พลังงานทดแทน</p>
๖	ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	<p>๑. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของ ท้องถิ่น</p> <p>๒. จำนวนโครงการที่ท้องถิ่นสนับสนุนด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์บุคคล</p> <p>๓. จำนวนโครงการที่เสริมสร้างทำนุบำรุงศาสนา</p> <p>๔. จำนวนโครงการที่ท้องถิ่นสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุ และโบราณสถาน</p> <p>๕. จำนวนเด็กเยาวชนและประชาชนในการเข้าร่วมโครงการ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม</p>

๗	ด้านการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล	<ul style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม ๒. จำนวนบุคลากรและอุปกรณ์มีศักยภาพในการบริการประชาชนเพิ่มขึ้น ๓. ส่งเสริมการจัดการบริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล (PSO) ๔. ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการ
---	---	--

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด (Kpls)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ	๑. ร้อยละของประชากรที่ได้รับความสะดวกจากการก่อสร้างซ่อมแซมและปรับปรุงจากโครงสร้างพื้นฐานที่เพิ่มขึ้น	๑) จำนวนของประชากรในพื้นที่ที่ได้รับความสะดวกก่อนดำเนินโครงการคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของประชากรทั้งหมด	๑,๕๐๐	๒๐๐	๒๕๐	๓๐๐	๓๕๐	๓๕๐
	๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น	๒) จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้อยู่ในปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๙๐๐	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
	๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคเพิ่มขึ้น	๓) จำนวนครัวเรือนที่มีแหล่งน้ำใช้เพื่ออุปโภค บริโภค ปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๖๗๐	๕๐	๑๐๐	๑๕๐	๑๗๐	๑๗๐
	๔. จำนวนจุดที่มีปัญหาด้านวิศวกรรมจราจรที่ได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น	๔) จำนวนจุดที่ได้รับการพัฒนาด้านวิศวกรรมจราจรที่ได้มาตรฐานแล้วจำนวน ๔ จุดจากจำนวนจุดที่มีปัญหาทั้งหมด ๖ จุด	๖	๑	-	๑	๑	๑

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด (Kpls)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๒. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมด้านอาชีพ สวัสดิการการสงเคราะห์ การพัฒนาระบบการศึกษา ตลอดจนด้านสาธารณสุขในชุมชน ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บป่วยและการออกกำลังกายของชุมชน การแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน เพื่อให้ชุมชนเป็นชุมชนปลอดภัย เสพติดระดับอำเภอ	๑) อัตราการเกิดโรคติดต่อของประชากรในพื้นที่ลดลง	๑) อัตราการป่วยจากโรคติดต่อของประชากรในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม ๒๕ ต่อ ๖๐๐	๒๕/๖๐๐	๕/๖๐๐	๕/๖๐๐	๕/๖๐๐	๕/๖๐๐	๕/๖๐๐
	๒) ร้อยละของประชากรที่ด้อยโอกาส (คนพิการ คนชรา ผู้ป่วยเอดส์) ที่ได้รับการสงเคราะห์เพิ่มขึ้น	๒) จำนวนประชากรที่ด้อยโอกาส(คนพิการ คนชรา ผู้ป่วยเอดส์) ที่ได้รับการสงเคราะห์ในตำบลตะปอเยาะทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ ๖๐	๔๘๐	๙๖	๙๖	๙๖	๙๖	๙๖
	๓) จำนวนของผู้ติดยาเสพติดลดลง	๓) จำนวนของผู้ติดยาเสพติดที่มีอยู่เดิม ๑๐๐ คน	๑๐๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๓. เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยในหมู่บ้าน ปลอดภัยจากภัยความมั่งคั่งต่างๆ เพื่อให้เกิดสันติสุขในตำบลและหมู่บ้านภายใต้ความร่วมมือร่วมแรงของประชาชนทำให้ตำบลและหมู่บ้านปลอดภัยจากยาเสพติด ภัยความมั่งคั่งต่างๆ เป็นต้น	๑) ร้อยละของประชากรที่เป็นสมาชิก ชรบ., อสม. อพพร. หรือกลุ่มกิจกรรมเพื่อสังคมที่เข้าร่วมกิจกรรมในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย/รักษาความสงบเรียบร้อย/เสริมสร้างความเข้มแข็งและสันติสุขในชุมชนเพิ่มขึ้น	๑) ประชาชนที่เป็นสมาชิก ชรบ., อสม. อพพร. หรือกลุ่มกิจกรรมเพื่อสังคมที่เข้าร่วมกิจกรรมในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย/รักษาความสงบเรียบร้อย/เสริมสร้างความเข้มแข็งและสันติสุขในชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๘๐	๘๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
	๒) อบต. ตะปอเยาะมีส่วนสนับสนุนด้านงบประมาณ/บุคลากรในกิจกรรมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย/รักษาความสงบเรียบร้อย/เสริมสร้างสันติสุขในชุมชนเพิ่มขึ้น	๒) อบต. ตะปอเยาะมีส่วนสนับสนุนด้านงบประมาณ/บุคลากรในกิจกรรมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย/รักษาความสงบเรียบร้อย/เสริมสร้างสันติสุขในชุมชนในปีที่ผ่านมา	๑๕๐,๐๐๐ บาท ๓๐๐ คน	๓๐๐๐๐ บาท ๕๐ คน	๓๐๐๐๐ บาท ๕๐ คน	๓๐๐๐๐ บาท ๕๐ คน	๓๐๐๐๐ บาท ๕๐ คน	๓๐๐๐๐ บาท ๕๐ คน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด (Kpls)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๔. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายตลาดไปสู่การส่งออก และส่งเสริมของอาชีพราษฎรสำหรับบุคคลที่ว่างงานสามารถไปสู่ตลาดแรงงานได้และการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชุมชน	๑. จำนวนสถานที่สาธารณะที่ได้จัดให้มีหรือได้รับการพัฒนาให้เป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น	๑) สถานที่จำหน่ายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีอยู่เดิมจำนวน ๑๐ แห่ง	๑๕	๓	๓	๓	๓	๓
	๒. จำนวนประชากรที่เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนจนเข้มแข็งเพิ่มขึ้น	๒) จำนวนประชากรที่เป็นสมาชิกของกลุ่มอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนที่อยู่เดิม ๑๐๐ คน	๓๐๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐
	๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาส่งเสริมเพิ่มขึ้น	๓) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในอบต.ตะโปยยะจำนวน ๑ แห่ง	๑	-	-	-	๑	๑
	๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชากรในวัยแรงงาน (๑๘-๖๐ ปี) ที่มีงานทำและมีรายได้	๔) จำนวนประชากรในวัยแรงงานทั้งหมดที่มีงานทำและมีรายได้ คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของประชากรในวัยแรงงานทั้งหมด	๒,๔๐๐	๒๒๐	๕๐๐	๕๕๐	๕๐๐	๕๖๐
	๕. จำนวนครัวเรือนที่มีสมาชิกในครอบครัวได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น	๕) จำนวนครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง ๕๐๐ จำนวน ครัวเรือนทั้งหมด ๑,๖๗๐ ครัวเรือน	๕๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด (Kpls)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๕. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหา ภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทาง ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด การ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ระบบบำบัดน้ำเสียและใช้พลังงาน ทดแทน	๑) ร้อยละของสมาชิกในครัวเรือนที่เข้า ร่วมกิจกรรมด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน ฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) จำนวนครัวเรือนที่มีอยู่ในเขตอปต.ตะโปยาะที่ มีสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน ฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันจำนวน ๒๕๐ ครัวเรือน	๒๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐
	๒) ร้อยละผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการ อนุรักษ์พลังงานทดแทน	๒) จำนวนผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ พลังงานทดแทน	๘๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๖. เพื่อพัฒนาและส่งเสริม ศาสนาและ วัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนใน ยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนไปสู่ การพัฒนาแบบยั่งยืน และ ส่งเสริม การเรียนรู้ศาสนาของชุมชนเพื่อคนใน ชุมชนมีคุณธรรม จริยธรรมเป็นทางนำ ชีวิตของตนและอยู่อย่างสันติสุข ร่วมกันในสังคม ส่งเสริมการรักษา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของ ชุมชน ให้คงอยู่ตลอดไปและเพื่อให้ การปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ที่ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) จำนวนเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม หรือผ่านการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) จำนวนเยาวชนทั้งหมดในตำบลตะโปยาะ ๓,๕๐๐ คน	๓,๕๐๐	๗๐๐	๗๐๐	๗๐๐	๗๐๐	๗๐๐
	๒) จำนวนเด็กที่ผ่านการศึกษาระดับ พื้นฐานภาคบังคับ	๒) จำนวนเด็กในพื้นที่ทั้งหมดของตำบลตะโป ยาะ ๑,๕๐๐ คน	๑,๕๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด (Kpls)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖-๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๗. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดนครราชสีมาตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑) ร้อยละของประชาชนที่มารับบริการมีความพึงพอใจระดับ ๔ ขึ้นไป มีมากขึ้น	๑) ประชาชนที่มารับบริการมีความพึงพอใจในระดับ ๔ ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของประชากรที่มารับบริการทั้งหมด	๑,๘๐๐	๓๖๐	๓๖๐	๓๖๐	๓๖๐	๓๖๐
	๒) ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรม- สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	๒) จำนวนบุคลากรของอบต.ตะโปนเวยะ (พนักงานอบต./พนักงานจ้าง/ผู้บริหาร/สมาชิก)	๔๐	๘	๘	๘	๘	๘
	๓) จำนวนช่องทางเพื่อการรับข้อมูลข่าวสารภายในองค์กรสู่ชุมชน	๓) ช่องทางของรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่อยู่เดิมจำนวน ๑ ช่องทาง	๔	๑	๑	๑	๑	๑
	๔) ขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการประชาชนตามกระบวนการบริการที่กำหนดลดลง	๔) ขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการประชาชนตามกระบวนการบริการที่กำหนดที่มีอยู่เดิม	๑๐	๕	๔	๔	๓	๒

๒.๖ กลยุทธ์

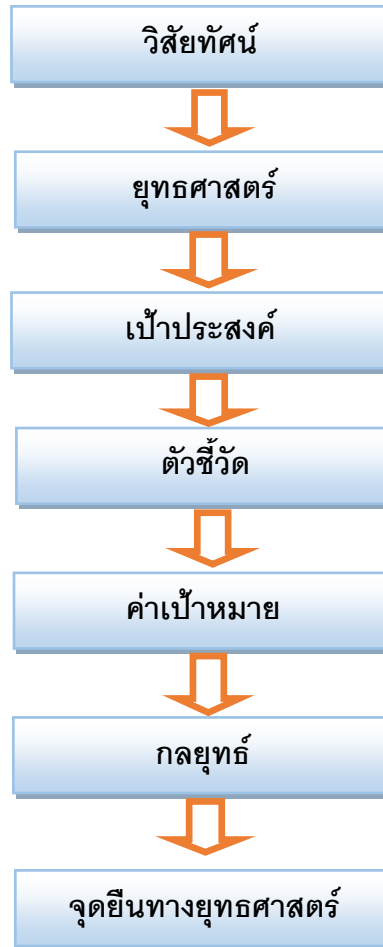
๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคม ระบบจราจร ผังตำบลที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นโดยส่งเสริมด้านสุขภาพ การสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ ป้องกันและบำบัดผู้ติดยาเสพติด
๓. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย รักษาความเรียบร้อย เสริมสร้างความเข้มแข็งและสันติสุขในชุมชนและเมือง
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาด การค้า การลงทุนและผู้ประกอบการในท้องถิ่น พัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนและการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้และพัฒนาและส่งเสริมให้มีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
๖. มุ่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและส่งเสริมการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
๗. การบริหารจัดการขององค์ดำเนินการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

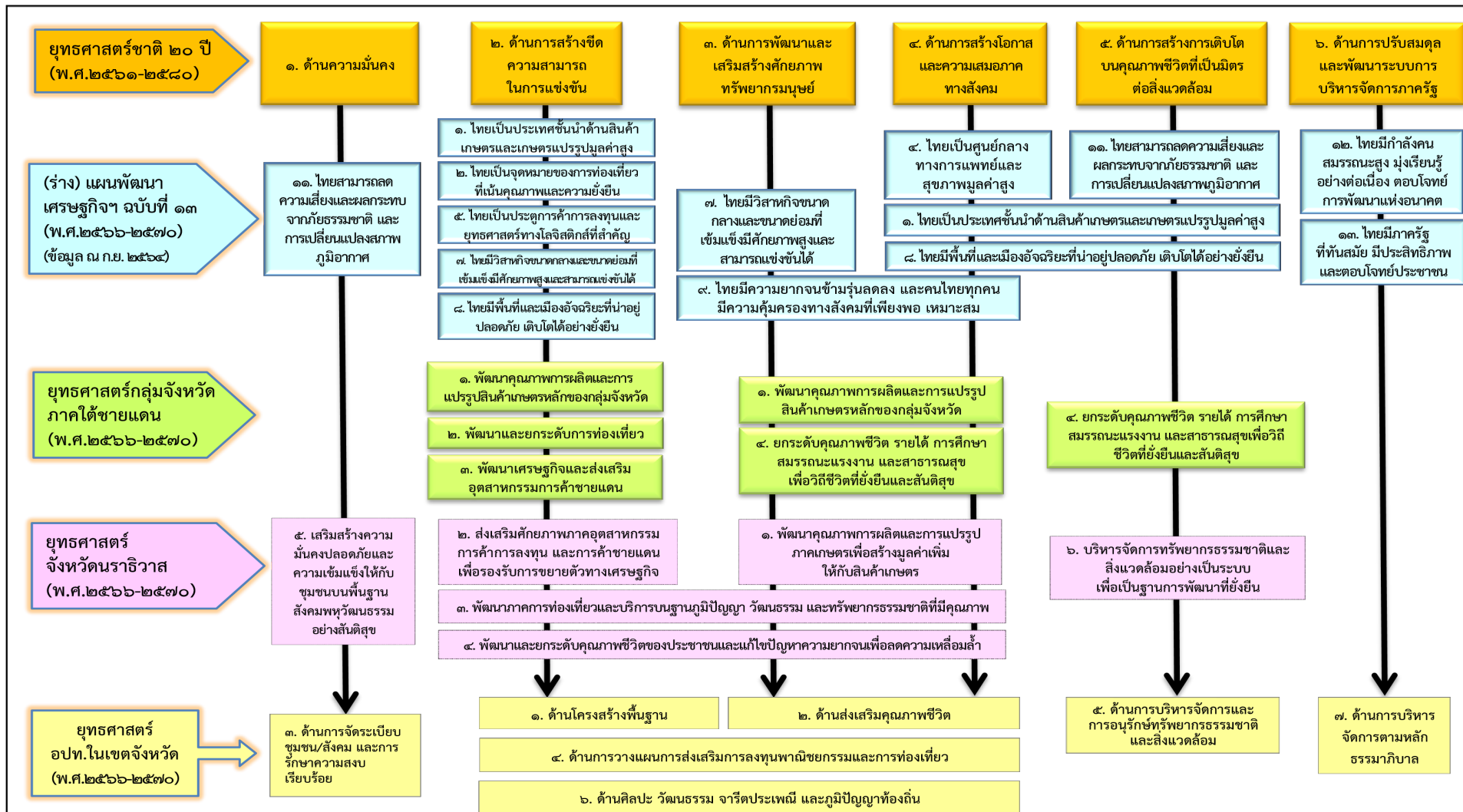
ยุทธศาสตร์	จุดยืนทางยุทธศาสตร์
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑.ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อนระบบระบายน้ำ ๒.ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ๓.จัดทำเมืองและผังตำบล ๔.พัฒนาและปรับปรุงระบบจราจร ๕.จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง ๖.บริการสาธารณะที่ประชาชนพึงได้รับ
๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	<ol style="list-style-type: none"> ๑.ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพแบบยั่งยืนให้กับประชาชนในท้องถิ่น ๒.ส่งเสริมงานด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการชุมชนแก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ๓.ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบและตามอัธยาศัยโดยสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ๔.ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟูและกำจัดการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อชนะกับยาเสพติด ๕.ส่งเสริมด้านการออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ ๖.ส่งเสริมการป้องกัน รักษาควบคุมตลอดจนการพัฒนาด้านสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์	จุดยืนทางยุทธศาสตร์
๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ๒. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น ๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความเรียบร้อยในท้องถิ่น ๔. ส่งเสริมให้ผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทและศักยภาพในการแก้ปัญหาความมั่งคั่ง
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและท่องเที่ยว	๑. ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่นและเมืองชายแดน ๒. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นและประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๓. พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และโครงการตามแนวพระราชดำริ
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกในการร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง ๓. จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์บุคคล ๓. เสริมสร้างทำนุบำรุงศาสนา ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานในท้องถิ่น ๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเด็ก เยาวชนและประชาชน
๗. ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	๑. พัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรในองค์กร ๒. พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ตลอดจนถึงสถานที่ในการปฏิบัติงาน ๓. พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๔. ปรับปรุงและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ๕. ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนและประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่การดำเนินงานขององค์กร

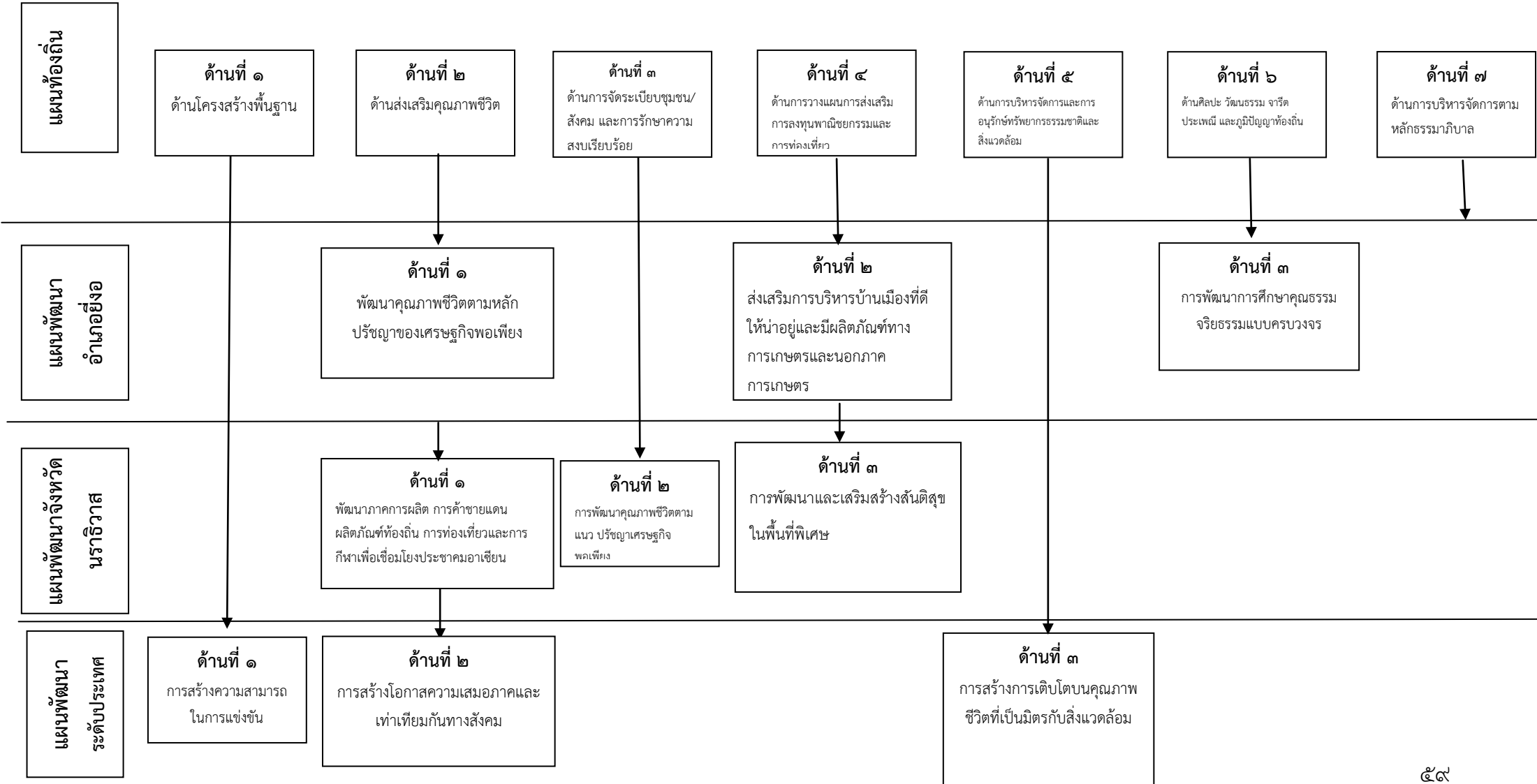
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงการแผนพัฒนาท้องถิ่นกับภาพรวมของประเทศ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส

องค์การบริหารส่วนตำบลตะปอเยาะ ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชนมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวกอยู่ห่างชุมชนไม่มากนัก
- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง และสถานศึกษาภาคบังคับในพื้นที่ตำบล สามารถรองรับการเรียนภาคบังคับของนักเรียนได้อย่างเพียงพอ
- ผู้นำชุมชนสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมกันในการปกครองและบริหารพัฒนา
- องค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนและการลงทุน
- มีสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การทำเกษตร
- มีกลุ่มอาชีพที่มีฝีมือด้านการผลิตภัณฑ์ประเภทบาคติกและกะลามะพร้าวมุสลิม
- สถานที่เหมาะแก่จัดแหล่งท่องเที่ยวในอนาคตเช่นน้ำตกปาโจที่อยู่ในหุบเขา
- เป็นแหล่งการเรียนรู้ทางธรรมเช่น โรงเรียนปอเนาะมุฮัมมาดียะห์ โรงเรียนสอนอัลกุรอาน เช่นโรงเรียนดาร์ลุคอรอานิลการิม

(๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ปัญหาความไม่มั่นคงในความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน
- ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง
- ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่ม อาชีพที่เข้มแข็งได้
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจึงทำให้เยาวชนและเด็กเกิดการว่างมาก
- ขาดการเอาใจใส่ต่อการบริหารของนักรการเมือง นักปกครองที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้า

(๓) โอกาส (O : Opportunity)

- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่ตัวเมือง และจังหวัดอื่นได้สะดวก สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- เป็นสถานที่พระบรมราชินีนาถเสด็จมาประจำทุกปีเพื่อเยี่ยมเยียนราษฎรทั่วสารทิศ

(๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- ไม่มีพื้นที่สาธารณะที่จะดำเนินการจัดทำกิจการสาธารณะประโยชน์
- มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- รายได้ท้องถิ่นการบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองไม่เพียงพอในการบริหารงาน

๓.๑.๑ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

องค์กรบริหารส่วนตำบลตะโปะเยาะได้ดำเนินการจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำแผนบูรณาการชุมชนระดับตำบลกับส่วนราชการต่างๆ โดยได้แบ่งกลุ่มวิเคราะห์จัดลำดับปัญหาต่างๆในพื้นที่ดังนี้

๑) ปัญหาการเศรษฐกิจ / รายได้และรายจ่าย

๑.๑ ปัญหาการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๑.๒ ขาดเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน

๒) ปัญหาปัญหาทางด้านคุณภาพชีวิตของชุมชนหรือทางสังคม

๒.๑ ปัญหาการว่างงานของเยาวชน

๒.๒ ปัญหาขาดตลาดรองรับภูมิปัญญาท้องถิ่น / สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

๒.๓ ปัญหารายได้ของผู้สูงอายุ ผู้มีรายได้น้อย คนพิการ ลูกกำพร้า คนยากจน

๒.๔ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓) ปัญหาสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ ถนนหนทางไม่ทั่วถึง ชำรุด ขุดขระ

๓.๒ ไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ชำรุด ขาดเสียหาย

๓.๓ โทรศัพท์สาธารณะยังไม่ได้ติดตั้งในบางแห่ง

๔) ปัญหาแหล่งน้ำ

๔.๑ มีประปาไม่ทั่วหมู่บ้าน

๔.๒ น้ำท่วมขังทุกปีในหมู่ที่ ๔ - ๕

๕) ปัญหาสาธารณสุข

๕.๑ เด็กขาดสารอาหาร เจริญเติบโตช้ากว่าเกณฑ์กำหนด

๕.๒ ขาดการวางแผนครอบครัว เช่นบ้านมีลูกถึง ๖ คน

๖) ปัญหาการเมือง การบริหาร

๖.๑ ชุมชนไม่ได้รับการเอาใจใส่ต่อการเมืองการปกครองของตน

๖.๒ ไม่มีระบบตรวจสอบนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

๗)ปัญหาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๗.๑ ไม่ได้สนับสนุนทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนเท่าที่ควร
- ๗.๒ อบต.ไม่ส่งเสริม สนับสนุนงบการอบจรรย์ธรรมเท่าที่ควร
- ๗.๓ ไม่มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น ลิเก

๘)ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๘.๑ ชาวบ้านไม่รู้จักรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
- ๘.๒ ชาวบ้านไม่เห็นคุณค่าของทรัพยากรป่าไม้
- ๘.๓ ชาวบ้านไม่เห็นคุณค่าของการมีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑.ปัญหาทางสภาพที่ตั้งทางภูมิประเทศ ตำบลตะปอเยาะ มีที่ตั้งอยู่พื้นที่ราบเชิงเขาและป่าพรุจึงประสบปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติอยู่บ่อยครั้ง เช่น วัตภัย ไฟไหม้ป่าพรุ เป็นต้น สร้างความเสียหายให้กับประชาชนและพื้นที่ทางการเกษตร

๒.ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจนของประชากรที่มีรายได้น้อย ซึ่งมีสาเหตุจากการที่ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพแต่มีรายได้น้อยไม่เพียงพอ เนื่องจากประกอบอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว เช่น การประกอบอาชีพเกษตรกรรมดั้งเดิม พึ่งพาธรรมชาติ ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ขาดอุปกรณ์

ขาดพันธุ์พืชที่เหมาะสม ตลอดจนการขาดการรวมกลุ่มในระบบกลุ่มหมู่บ้าน สำหรับการดำเนินการกลุ่มในหมู่บ้านก็มีปัญหาในการบริหารงาน ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ราคาไม่แน่นอน

๓. ปัญหาด้านสังคม ได้แก่ ปัญหาด้านความปลอดภัย และการแพร่กระจายของยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนมีอัตราการแพร่กระจายของยาเสพติดที่เพิ่มขึ้น โดยจะมีกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

๔.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาประชาชนขาดน้ำดื่มอุปโภค บริโภคที่สะอาด เนื่องจากระบบประปาหมู่บ้านยังมีใช้ไม่ถึงทั่วถึง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ในฤดูแล้งจะขาดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย

๕.ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาโรคติดต่อต่างๆ เนื่องจากประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจและไม่ให้ความสำคัญถึงวิธีการป้องกันควบคุมโรค ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการดูแลอนามัยแม่และเด็ก และละเลยความสำคัญของการออกกำลังกาย

๖.ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประชาชนบางส่วนยังไม่สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร เด็กบางส่วนยังไม่ได้รับการศึกษา ในขณะที่การจัดการศึกษานอกระบบ เช่น โรงเรียนตาดีกาก็ยังมีปัญหา เพราะเงินอุดหนุนจากรัฐ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	อบต.ตะโปยเาะ
			บริหารทั่วไป		
๒	ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	
			สาธารณสุข	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	
			สังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
			สร้างความเข้มแข็ง	กองสวัสดิการสังคม	
๓	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	บริหารทั่วไป	การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
			บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	
๔	ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
				กองคลัง	
		บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	
๕	ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	
๖	ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	
๗	ด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	บริหารงานทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ ด้าน	๖ หน่วย	๑หน่วยงาน

